

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษานำเสนอผลการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน อำเภอกะกูด จังหวัดตราด ผู้วิจัยขอเสนอผล การวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของการวิเคราะห์ในครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความ เข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 บริบทของพื้นที่อำเภอกะกูด

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 บริบทของพื้นที่อำเภอกะกูด

ในการศึกษา เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน อำเภอกะกูด จังหวัดตราด มีบริบทแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ตีความข้อมูลพื้นที่ ดังนี้

อำเภอเกาะกูด เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดตราด เกาะกูดเริ่มปรากฏหลักฐานตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช เมื่อองค์เจ้าเมืองญวนที่เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารของพระองค์ หนีออกจากกรุงเทพมหานครมาลงเรือที่เกาะสีชัง จากนั้นแล่นเรือชักใบในอ่าวไทยมา 7 วันจึงถึงเกาะกูดที่ไม่มีคนอยู่เลย ชนพื้นถิ่นดั้งเดิมของเกาะกูดส่วนใหญ่เป็นคนไทยที่อพยพมาจากเมืองปัจจันตคีรีเขตร์ (เกาะกง) ที่ตกเป็นเมืองขึ้นของฝรั่งเศสเมื่อปี พ.ศ. 2447 มีหมู่บ้านคลองมาดเป็นหมู่บ้านที่เก่าแก่ที่สุด เดิมเกาะกูดเป็นหมู่บ้านขึ้นกับตำบลเกาะหมาก อำเภอแหลมงอบ ต่อมาได้ยกฐานะขึ้นเป็นตำบลเกาะกูด ในปี พ.ศ. 2523 ตัวเกาะกูดมีระยะทางห่างจากอำเภอคลองใหญ่ประมาณ 40 กิโลเมตร ประชาชนชาวเกาะกูดมีความยากลำบากในการเดินทางไปติดต่อราชการ ประกอบกับเกาะกูดอยู่ใกล้ดินแดนประเทศกัมพูชาด้านเกาะกงมากกว่าฝั่งไทย ทางราชการจึงมีนโยบายเพื่อความมั่นคงและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน โดยได้ยกฐานะเกาะกูดและเกาะช้างเคียงขึ้นเป็น กิ่งอำเภอเกาะกูด ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยลงวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2533 โดยมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ปีเดียวกัน และต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกาลงวันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2550 ยกฐานะขึ้นเป็น อำเภอเกาะกูด โดยมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 8 กันยายน ปีเดียวกัน (วิกิพีเดีย.ออนไลน์. 2560)

ที่ตั้งและอาณาเขต อำเภอเกาะกูด ตั้งอยู่กลางทะเลอ่าวไทย ซึ่งอยู่ทางทิศใต้ของจังหวัดตราด ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 82 กิโลเมตร มีพื้นที่เป็นดินประมาณ 129 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 80,625 ไร่ โดยมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ทิศตะวันออก และทิศตะวันตก จรดอ่าวไทย

ทิศใต้ จรดน่านน้ำประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย

ลักษณะภูมิประเทศ อำเภอเกาะกูด เป็นอำเภอชายแดน มีอาณาเขตน่านน้ำติดต่อกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย มีพื้นที่เป็นพื้นน้ำและเกาะ บนเกาะเป็นภูเขาและที่ราบสันเขา ประกอบด้วยหมู่เกาะใหญ่น้อยรวม 24 เกาะ แบ่งเป็น 3 หมู่เกาะ ดังนี้

หมู่เกาะกูด มี 3 เกาะ ได้แก่ เกาะกูด เกาะแรดและเกาะไม้ซี้

หมู่เกาะหมาก มี 9 เกาะ ได้แก่ เกาะหมาก เกาะระยั้งใน เกาะระยั้งนอก เกาะผี เกาะขาม เกาะกระดาด เกาะนก เกาะนอก เกาะใน

หมู่เกาะรัง มี 12 เกาะ ได้แก่ เกาะรังใหญ่ เกาะรังเล็ก เกาะตุ้ม เกาะกระ เกาะเทียน เกาะยักษ์ เกาะทองหลาง เกาะมะปริง เกาะกำป็น เกาะใหญ่ เกาะกลางและเกาะเล็ก

เกาะกูด เป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดมีพื้นที่ประมาณ 105 ตารางกิโลเมตร หรือ 65,625 ไร่ อาณาเขตความยาวของเกาะกูดประมาณ 25 กิโลเมตร กว้างประมาณ 12 กิโลเมตร เป็นที่ตั้งของศูนย์ราชการ อำเภอเกาะกูดและส่วนราชการต่าง ๆ

ลักษณะภูมิอากาศ มีความชื้นสูง อุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปีประมาณ 27.31 องศาเซลเซียส มีฝนตกเกือบตลอดปี โดยเฉพาะช่วงที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ระหว่างเดือน พฤษภาคม-ตุลาคม จะมีฝนตกชุกมาก มีปริมาณน้ำฝนมากกว่า 200 มิลลิเมตร/เดือน การแบ่งเขตการปกครองอำเภอเกาะกูด แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 2 ตำบล 8 หมู่บ้าน ได้แก่ ตำบลเกาะกูด 6 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่บ้านคลองหินดำ หมู่ที่ 1 หมู่บ้านคลองเจ้า หมู่ที่ 2 หมู่บ้านอ่าวใหญ่ หมู่ที่ 3 หมู่บ้านสลักอวน หมู่ที่ 4 หมู่บ้านอ่าวพร้าว หมู่ที่ 5 และหมู่บ้านอ่าวสลัด หมู่ที่ 6 ส่วนตำบลเกาะหมาก มี 2 หมู่บ้าน หมู่บ้านอ่าวนิด หมู่ที่ 1 และหมู่บ้านแหลมสน หมู่ที่ 2

การแบ่งเขตการปกครอง อำเภอเกาะกูด แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 2 ตำบล 8 หมู่บ้าน ได้แก่ ตำบลเกาะกูด 6 หมู่บ้าน ประกอบด้วย หมู่บ้านคลองหินดำ หมู่ที่ 1 หมู่บ้านคลองเจ้า หมู่ที่ 2 หมู่บ้านอ่าวใหญ่ หมู่ที่ 3 หมู่บ้านสลักอวน หมู่ที่ 4 หมู่บ้านอ่าวพร้าว หมู่ที่ 5 และหมู่บ้านอ่าวสลัด หมู่ที่ 6 ส่วนตำบลเกาะหมาก มี 2 หมู่บ้าน ประกอบด้วย หมู่บ้านอ่าวนิด หมู่ที่ 1 และหมู่บ้านแหลมสน หมู่ที่ 2 โดยในปัจจุบันอำเภอเกาะกูดมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ 2 แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะกูด และองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะหมาก

การประกอบอาชีพของราษฎร ราษฎรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการประมง ทำสวนยางพารา สวนมะพร้าว และทำสวนผลไม้เล็กน้อย เนื่องจากมีปัญหาด้านการขนส่งผลผลิตออกสู่ท้องตลาด เป็นไปด้วยความลำบากและเสียค่าใช้จ่ายสูงมาก ปัจจุบันมีการลงทุนด้านการท่องเที่ยว ราษฎรบางส่วนได้ทำงานในโรงแรม รีสอร์ท มากขึ้น

พื้นที่การเกษตร พื้นที่เกษตรบนเกาะกูด ส่วนใหญ่จะครอบคลุมอยู่ทางด้านตะวันตกของเกาะ เนื่องจากทางด้านตะวันออกของเกาะกูด ส่วนใหญ่เป็นภูเขาที่มีความลาดชันสูง ลักษณะการใช้พื้นที่เพื่อการเกษตรกรรมจะขยายทั่วไปในพื้นที่ราบเชิงเขา พื้นที่เกษตรกรรมของเกาะกูดมีเนื้อที่ประมาณ 12,500 ไร่

การถือครองที่ดิน อำเภอเกาะกูด มีการถือครองที่ดินประเภทต่าง ๆ บนเกาะ ดังนี้

1. ผู้มีเอกสารสิทธิที่ดิน ประเภท ส.ค. 1	จำนวน 68 ราย เนื้อที่ 2,080 ไร่
2. ผู้มีเอกสารสิทธิที่ดิน ประเภท น.ส. 3ก	จำนวน 51 ราย เนื้อที่ 1,739 ไร่
3. ผู้มีเอกสารสิทธิที่ดิน มี ภบท. 5	จำนวน 215 ราย เนื้อที่ 8,560 ไร่
4. ผู้มีเอกสารสิทธิที่ดิน ไม่มี ภบท. 5	จำนวน 24 ราย เนื้อที่ 2,185 ไร่

การท่องเที่ยว อำเภอเกาะกูด มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามมากทั้งทางบกและทะเล ส่งผลให้การท่องเที่ยวของอำเภอเกาะกูดสร้างรายได้เป็นจำนวนมาก จากสถิติในแต่ละปีจะพบว่า มีปริมาณนักท่องเที่ยว 1.5 แสนคนต่อปี และมีรายได้ต่อปีจากการท่องเที่ยวนับพันล้านบาทต่อปี โดยมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในอำเภอเกาะกูด เกือบทั้งหมดเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยมีถึง 60 % ในส่วนของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอเกาะกูดเพียง 40% เท่านั้น

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเข้ามาพักผ่อนในอำเภอเกาะกูดโดยเฉลี่ย 2.5 วัน นักท่องเที่ยวเหล่านี้สร้างรายได้ให้กับอำเภอเกาะกูดกว่า 1,000 ล้านบาทต่อปี (ประชาชาติธุรกิจ. ออนไลน์. 2560)

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ (n = 289)

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	148	51.20
หญิง	141	48.80
รวม	289	100.00

จากตาราง 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในเขตอำเภอเกาะกูด จังหวัดตราดนั้น ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเพศชายจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 51.20 ส่วนเพศหญิงจำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 48.80 ตามลำดับ

ตาราง 3 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ (n = 289)

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 – 25 ปี	49	17.00
26 – 45 ปี	153	52.90
46 – 59 ปี	52	18.00
60 ปีขึ้นไป	35	12.10
รวม	289	100.00

จากตาราง 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในเขตอำเภอเกาะกูด จังหวัดตราดนั้น ส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 26 - 45 ปี จำนวน 153 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.90 รองลงมาเป็นช่วงอายุ 46 – 59 ปี จำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.0 รองลงมาเป็นช่วงอายุ 18-25 ปี จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.00 และช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.1 ตามลำดับ

ตาราง 4 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการศึกษา (n = 289)

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	27	9.30
ประถมศึกษา	106	36.70
มัธยมศึกษา/ปวช.	104	36.00
ปวส./อนุปริญญา	18	6.20
ปริญญาตรีและสูงกว่า ปริญญาตรี	34	11.80
รวม	289	100.00

จากตาราง 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามในเขตอำเภอเกาะกูด จังหวัดตราดนั้น จบการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 36.70 รองลงมาได้แก่ จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมาได้แก่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า ปริญญาตรี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 11.80 รองลงมาได้แก่ ผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30 และจบการศึกษาระดับ ปวส./อนุปริญญา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.20 ตามลำดับ

ตาราง 5 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพหลัก (n = 289)

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ชาวประมง	35	12.10
ค้าขาย	62	21.50
รับจ้างทั่วไป	78	27.00
แม่บ้าน	28	9.70
เกษตรกรกรรมอื่น ๆ	17	5.90
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐ	15	5.20
พนักงานบริษัทเอกชน	31	10.70
อื่น ๆ (โปรดระบุ)	23	8.00
รวม	289	100.00

จากตาราง 5 พบว่าอาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามที่มีสัดส่วนมากที่สุด ได้แก่ อาชีพรับจ้างทั่วไปและค้าขายจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 รองลงมา ได้แก่ อาชีพค้าขาย จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 รองลงมา ได้แก่ อาชีพ ชาวประมงจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 12.10 รองลงมา ได้แก่ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 10.70 รองลงมา ได้แก่ อาชีพแม่บ้าน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.70 รองลงมา ได้แก่ อาชีพอื่น ๆ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 รองลงมา ได้แก่ อาชีพเกษตรกรกรรม จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.90 และอาชีพที่มี สัดส่วนน้อยที่สุด ได้แก่ อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 5.20 ตามลำดับ ส่วนอาชีพอื่น ๆ เช่น เปิดร้านซักรีด คำน้ำ ช่างซ่อมจักรยานยนต์ เป็นต้น มีกระจาย ร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

ตาราง 6 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาที่อยู่อาศัย (n = 289)

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
0 – 20 ปี	116	40.10
21 – 40 ปี	109	37.70
41 – 59 ปี	39	13.50
60 ปีขึ้นไป	25	8.70
รวม	289	100.00

จากตาราง 6 พบว่าระยะเวลาที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามที่มีสัดส่วนมากที่สุด ได้แก่ ระยะเวลา 0 – 20 ปี จำนวน 116 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.10 รองลงมา ได้แก่ ระยะเวลาตั้งแต่ 21 – 40 ปี จำนวน 109 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.70 รองลงมาได้แก่ ระยะเวลาตั้งแต่ 41-59 ปี จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.50 และ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.70 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในอำเภอเกาะกูด จังหวัดตราด

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นของ
ประชาชนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (n = 289)

ประเด็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ ที่
1. ตำแหน่งกำนันควรมาจากการเลือกตั้งของ ประชาชนโดยตรง	4.65	0.66	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
2. การดำรงตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ควรมีวาระ สี่ปีและไม่ควรดำรงตำแหน่งสองครั้งติดต่อกัน	4.28	0.96	ค่อนข้างเห็นด้วย	2
3. การยกฐานะเป็นเทศบาลเหมือนกันทั่วประเทศ จะทำให้สะดวกต่อการปฏิบัติงาน	4.21	0.90	ค่อนข้างเห็นด้วย	3
4. นักการเมืองท้องถิ่นควรมีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี	4.11	1.09	ค่อนข้างเห็นด้วย	4
5. หนึ่งตำบลควรมีหนึ่งองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นเท่านั้น	4.11	1.04	ค่อนข้างเห็นด้วย	4
6. การกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของผู้บริหาร ไม่เกินสองสมัยติดต่อกัน	3.88	1.13	ค่อนข้างเห็นด้วย	6
7. โครงการกองทุนหมู่บ้านละห้าแสนของ คสช. ควรเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มากกว่าหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน	3.81	1.20	ค่อนข้างเห็นด้วย	7
8. การกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของผู้บริหาร ในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นไม่ควรเกินสอง วาระติดต่อกัน	3.77	1.16	ค่อนข้างเห็นด้วย	8
9. ขนาดท้องถิ่นใหญ่ขึ้นทำให้ประชาชนได้รับ บริการสาธารณะดีขึ้น	3.66	1.23	ค่อนข้างเห็นด้วย	9
10.การประกาศ ม.44 งดการจัดเลือกตั้งของ คสช. เป็นการแทรกแซงบทบาทขององค์การบริหาร ส่วนท้องถิ่น	3.34	1.33	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	10

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเด็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ ที่
11.การเพิ่มเงินค่าตอบแทนผู้ใหญ่บ้าน กำนัน เพื่อประโยชน์ทางการเมือง ทำให้ลดบทบาท ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น	3.18	1.29	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	11
12.หนึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถมี มากกว่าหนึ่งตำบลก็ได้	3.13	1.27	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	12
13.การควมรวมท้องถิ่นทำให้รัฐประหยัดงบประมาณ	3.12	1.45	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	13
14.การยุบควมรวมองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จะก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งที่สูงขึ้น	3.00	1.33	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	14
รวม	3.73	1.14	ค่อนข้างเห็นด้วย	

จากตาราง 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอคลองเกาะกู๊ด จังหวัดตราด โดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย ($\bar{X}=3.73$) และเมื่อพิจารณาในรายประเด็น เราสามารถแบ่งประเด็นระดับการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ประเด็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 ประเด็น ค่อนข้างเห็นด้วย จำนวน 8 ประเด็นและประเด็นที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วยจำนวน 5 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 ประเด็น ได้แก่ ตำแหน่งกำนันควรมาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง ($\bar{X}=4.65$)

เมื่อหันไปพิจารณาประเด็นที่ค่อนข้างเห็นด้วยจำนวน 8 ประเด็น สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่

1. การดำรงตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ควรมีวาระสี่ปีและไม่ควรดำรงตำแหน่งสองครั้งติดต่อกัน ($\bar{X}=4.28$)

2. การยกฐานะเป็นเทศบาลเหมือนกันทั่วประเทศ จะทำให้สะดวกต่อการปฏิบัติงาน ($\bar{X}=4.21$)

3. นักการเมืองท้องถิ่นควรมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{X}=4.11$)

4. หนึ่งตำบลควรมีหนึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น ($\bar{X}=4.11$)

5. การกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารไม่เกินสองสมัยติดต่อกัน ($\bar{X}=3.88$)

6. โครงการกองทุนหมู่บ้านละห้าแสนของ คสช. ควรเป็นหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่าหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ($\bar{X} = 3.81$)

7. การกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นไม่ควรเกินสองวาระติดต่อกัน ($\bar{X} = 3.77$)

8. ขนาดท้องถิ่นใหญ่ขึ้นทำให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณะดีขึ้น ($\bar{X} = 3.66$)

ในท่วงทำนองเดียวกันประเด็นที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วยจำนวน 5 ประเด็น สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่

1. การประกาศ ม.44 งดการจัดเลือกตั้งของ คสช. เป็นการแทรกแซงบทบาทขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.34$)

2. การเพิ่มเงินค่าตอบแทนผู้ใหญ่บ้าน กำนัน เพื่อประโยชน์ทางการเมือง ทำให้ลดบทบาทขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.18$)

3. หนึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถมีมากกว่าหนึ่งตำบลก็ได้ ($\bar{X} = 3.13$)

4. การควบรวมท้องถิ่นทำให้รัฐประหยัดงบประมาณ ($\bar{X} = 3.12$)

5. การยุบควบรวมองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 3.00$)

ผลการศึกษาในประเด็นที่ประชากรกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นที่อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 1 ประเด็น ได้แก่ ตำแหน่งกำนันควรมาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง ($\bar{X} = 4.65$)

ในการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยที่ผู้วิจัยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จากการหยิบยกประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ได้แก่ ตำแหน่งกำนันควรมาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง ผลการศึกษารั้ครั้งนี้มีข้อค้นพบว่า สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างมองเช่นนั้น เนื่องจาก การได้มาซึ่งตำแหน่งกำนันนั้น ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ที่มีบทบาทมากที่สุดในการกำหนดตำแหน่งกำนัน ดังนั้นการที่ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ที่มีหน้าที่กำหนดตำแหน่งกำนันจึงเป็นการตัดสินใจของคนเพียงไม่กี่คนในตำบลไม่ใช่เสียงส่วนมาก เพราะคนในหมู่บ้านนี้อาจจะเลือกผู้ใหญ่บ้านคนนี้ แต่ไม่ได้หมายความว่าเขาจะชอบกำนันคนนั้น รัฐกระจายอำนาจอย่างไรจึงปล่อยให้คนเพียงไม่กี่คนมีอำนาจในการกำหนดผู้ที่จะเป็นผู้นำคนทั้งตำบลทั้งที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิทั้งตำบล กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“นี่คือการฉ้อฉลสิทธิของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งกำนันโดยตรงอย่างแท้จริง แล้วประเทศไทยจะเป็นประชาธิปไตยได้อย่างไร” (นาย ต. นามสมมุติ. สัมภาษณ์. 2560)

ผลการศึกษาในประเด็นที่ประชากรกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นที่อยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 8 ประเด็น โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การดำรงตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ควรมีวาระสี่ปีและไม่ควรดำรงตำแหน่งสองครั้งติดต่อกัน ($\bar{X} = 4.28$)

ในการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยที่ผู้วิจัยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีความเห็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย ประเด็นแรก ได้แก่ การดำรงตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ควรมีวาระสี่ปีและไม่ควรดำรงตำแหน่งสองครั้งติดต่อกันมีข้อค้นพบว่า สาเหตุที่ประชาชนมีความคิดเห็นเช่นนี้เนื่องจากมองว่าสองวาระก็น่าเพียงพอแล้ว เพราะจะได้มีการผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนผู้ที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาทำงานเป็นการป้องกันการสืบทอดอำนาจ อีกทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้คนรุ่นใหม่หรือคนในชุมชนคนอื่นได้มีโอกาสเข้ามาทำงานเพื่อพัฒนาชุมชนบ้าง การให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อยู่ยาวจนครบเกษียณ เหมือนกับข้าราชการ อาจทำให้เกิดความเฉื่อยชา ไม่กระตือรือร้นในการแข่งขันทำความดีเพื่อประชาชนและท้องถิ่น ทำงานแบบเช้าชามเย็นชามไปวันๆ เพราะไม่ต้องกลับไปเลือกตั้ง บางคนอาจจะใช้เวลายาวนานในตำแหน่ง สร้างอำนาจบารมีกลายเป็นผู้มีอิทธิพลหรือเจ้าพ่อ การเลือกตั้งจะช่วยกระตุ้นให้กำนันหรือผู้ใหญ่บ้านกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติหน้าที่มากกว่า และป้องกันการผูกขาดอำนาจกรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“ถ้าเลือกตั้งจะทำให้เกิดการแข่งขันและสร้างผลงาน เพื่อหวังที่จะให้ได้รับโอกาสในสมัยต่อไปมากกว่า” (นางสาว ก. นามสมมุติ. สัมภาษณ์. 2560)

ประเด็นที่ 2 การยกฐานะเป็นเทศบาลเหมือนกันทั่วประเทศ ทำให้สะดวกต่อการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.21$)

ในการศึกษาเชิงคุณภาพ ในประเด็นการยกฐานะเป็นเทศบาลเหมือนกันทั่วประเทศ ทำให้สะดวกต่อการปฏิบัติงานพบว่า ประชาชนในท้องถิ่นมีความเชื่อว่าหาก อบต. ได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลก็จะทำให้ อบต. มีงบประมาณมากขึ้น มีคนทำงานมากขึ้น สามารถที่จะดูแลความเป็นอยู่ของประชาชนได้อย่างทั่วถึง ไม่ต้องห่วงหน้าพะวงหลังว่าจะมีงบประมาณที่เพียงพอต่อการบริหารจัดการงบประมาณ ปัญหาของประชาชนก็จะได้รับการแก้ไขอย่างรวดเร็วและทันการณ์ นอกจากนั้นการยกฐานะเป็นเทศบาลเหมือนกันทั่วประเทศก็จะทำให้มีความคล่องตัวในการประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนอกพื้นที่ และผู้ให้ข้อมูลหลักยังกล่าวเพิ่มเติมว่าการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลก็จะทำให้มีภารกิจที่จะต้องดำเนินการมากกว่า อบต. ภารกิจหรือการให้บริการตอบโจทย์หรือตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น ที่สำคัญประชาชนในท้องถิ่นจะได้รับการบริการจากเทศบาลที่มีการให้บริการที่หลากหลายประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปติดต่อหน่วยงานราชการอื่น ๆ กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“การยกฐานะเป็นเทศบาลจะทำให้การบริหารราชการคล่องตัวกว่าการเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เช่น งานทะเบียนราษฎร ประหยัดเวลาในการติดต่อราชการ เป็นต้น” (นาย ร. นามสมมุติ. สัมภาษณ์. 2560)

ประเด็นที่ 3 นักการเมืองท้องถิ่นควรมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.11$)

ในการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยที่ผู้วิจัยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเห็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในประเด็นนักการเมืองท้องถิ่นควรมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีข้อค้นพบว่า พื้นฐานประชาชนบนเกาะมีความรู้เบื้องต้นการที่จะมีผู้นำจึงต้องการผู้นำที่มีความรู้ความสามารถ หรือมีการศึกษาเพื่อเข้ามานำทางในการพัฒนาท้องถิ่นจึงไม่ใช่เรื่องแปลก หากมีผู้นำที่ขาดความรู้ความสามารถก็ไม่สามารถที่จะตอบโจทย์หรือตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ เพราะปัจจุบันต้องยอมรับความจริงว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งหรือบางที่มีผู้นำท้องถิ่นที่ไม่ได้จบปริญญาตรี ทำให้สนองนโยบายภาครัฐได้ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย การพัฒนาในท้องถิ่นก็ไม่มีคุณภาพการบริหารงานในองค์กรก็ไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ดังนั้น การมีวุฒิทางการศึกษานักการเมืองท้องถิ่นจึงมีส่วนสำคัญอย่างมากที่จะผลักดันนโยบายต่างๆ ของภาครัฐและนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นเองให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ฉะนั้นการที่มีผู้นำที่มีความรู้สามารถช่วยพัฒนาชุมชนให้เจริญก้าวหน้าได้ไม่มากนักน้อย ทั้งสามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนได้อีกทางหนึ่งด้วย กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“คนรู้หนังสือน้อย ก็อยากได้ผู้นำที่มีความรู้ไว้พึ่งพาอาศัย เพราะชาวบ้านบางคนก็อ่านหนังสือไม่ค่อยออก เขียนก็ไม่ได้ ยิ่งถ้ามีผู้นำที่มีความรู้แล้วยิ่งพากันแน่” (นาย ต. นามสมมุติ. สัมภาษณ์. 2560)

ประเด็นที่ 4 หนึ่งตำบลควรมีหนึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น ($\bar{X} = 4.11$)

การศึกษาในประเด็น หนึ่งตำบลควรมีหนึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น มีข้อค้นพบว่าคนในท้องถิ่นนั้นยังมีสายสัมพันธ์ที่ค่อนข้างแน่นแฟ้นรู้จักและมีความเป็นพี่เป็นน้องกันค่อนข้างสูง มีความเห็นว่าหนึ่งตำบลควรมีหนึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น เพราะคนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นย่อมมีความรู้ ความเข้าใจในบริบทของพื้นที่ไม่ว่าจะเป็นคน ชุมชนหรือวัฒนธรรมประเพณี และจะทำให้ง่ายต่อการทำงานสามารถบริการได้ทั่วถึงทุกซอกทุกมุม ป้องกันความซ้ำซ้อนและแก้ไขปัญหาความสับสนของประชาชนในกรณีที่หลายตำบลมาขึ้นตรงกับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่ง ๆ แต่ก็สวนทางกับเขตพื้นที่การปกครอง ทำให้เกิดปัญหาเรื่องการจัดสรรทรัพยากรหรืองบประมาณที่ภาครัฐจัดสรรมาให้ไม่เป็นระบบ แต่หากหนึ่งตำบล มีหนึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้สอดคล้องกับเขตการปกครอง ของกรมการปกครองที่มีอยู่เดิม ตำบลใดที่มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่าหนึ่งแห่งก็ยุบรวมกัน สะดวกกับการบริหารงานของ องค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นด้วย และที่สำคัญที่สุดประชาชนในชุมชนจะได้รับการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างรวดเร็วและทันที่หากหนึ่งตำบลมีแค่หนึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“การมีความพอดีพอประมาณจะทำให้สามารถบริการได้อย่างทั่วถึงเต็มที่ ไม่ใช่ทำอะไรเกินกำลังทำได้ก็ไม่ดีมีแต่คนบ่น ไม่ใช่ใหญ่อยู่แต่บริการไม่ได้เรื่อง แค่ตำบลเดียวก็ดูแลให้มันทั่วถึงก่อนเถอะ” (นาย ต. นามสมมุติ. สัมภาษณ์. 2560)

ประเด็นที่ 5 การกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารไม่เกินสองสมัยติดต่อกัน ($\bar{X} = 3.88$)

ในการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยที่ผู้วิจัยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ในประเด็น การกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารไม่เกินสองสมัยติดต่อกัน มีข้อค้นพบว่าประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่เห็นด้วยในการจะกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่นเพราะควรเปิดโอกาสให้คนที่มีความรู้ความสามารถคนอื่นได้เข้ามาทำงานบ้าง เพื่อเป็นการป้องกันการมีอำนาจและอิทธิพลภายในท้องถิ่น นอกจากนั้นการกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่นจะเป็นผลดีทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรงก็คือทำให้คนในท้องถิ่นที่จะอาสาเข้ามาทำหน้าที่บริหารท้องถิ่นต้องสร้างคุณงามความดี ส่วนทางอ้อมเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้บริหารท้องถิ่นชุดก่อนทุจริตคอร์รัปชันเพราะกลัวผู้บริหารท้องถิ่นชุดใหม่ที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาตรวจสอบพบ อีกทั้งจะทำให้คนรุ่นใหม่ๆ ได้เสนอตัวเองเข้ามาทำงานเพื่อส่วนรวม เนื่องจากปัจจุบันคนในท้องถิ่นเป็นผู้ที่มีการศึกษาอยู่เป็นจำนวนมาก หากได้กลุ่มคนรุ่นใหม่เข้ามาทำงานก็จะทำให้ท้องถิ่นมีการพัฒนาที่หลากหลายต่อไปเรื่อยๆ ขึ้นไปอีกก็ได้ กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“จริง ๆ คนหนุ่มสาวสมัยใหม่ก็มีความรู้ความสามารถกันหลายคน แต่ไม่ได้รับโอกาสเพราะคนเกะเขีดยึดติดกับตัวบุคคล” (นางสาว ก. นามสมมุติ. สัมภาษณ์. 2560)

ประเด็นที่ 6 โครงการกองทุนหมู่บ้านละห้าแสนของ คสช. ควรเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่าหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ($\bar{X} = 3.81$)

หากพิจารณาศักยภาพของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านต่อโครงการกองทุนหมู่บ้านละห้าแสนของ คสช. มีข้อค้นพบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ยังไม่พร้อมสนองนโยบายของ คสช. เพราะปัจจุบัน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แทบไม่มีอุปกรณ์เครื่องมือหรือคนที่จะมาดำเนินการตามนโยบายของ คสช. ต้องขอร้องให้หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นช่วยเหลือแทบทุกเรื่องไม่ว่าจะเป็นการเสนอจัดซื้อจัดจ้าง การเขียนแบบ หรือการประเมินราคา เป็นต้น ส่วนขอความช่วยเหลือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหลัก ดังนั้น การที่ คสช. ให้งบประมาณกองทุนหมู่บ้านละห้าแสนที่ให้ กำนันและ ผู้ใหญ่บ้านดูแล เหมือนเป็นการเกาไม่ถูกที่คันไม่รู้ คสช. คิดอะไรอยู่เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ที่มีองค์ประกอบครบทุกด้านไม่ว่าจะเป็น คน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และการบริหารจัดการ แต่ คสช. กลับมองไม่เห็นถึงศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะดำเนินการตามนโยบายของ คสช. และสำคัญที่สุดคือ งบประมาณดังกล่าวสามารถนำมาบูรณาการเข้ากับโครงการพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อีกด้วย และประการสำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คืองบประมาณดังกล่าวสามารถตรวจสอบได้จากหน่วยงานตรวจสอบภาครัฐว่าใช้งบประมาณถูกต้องตามที่รัฐวางวัตถุประสงค์ไว้หรือไม่ กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“คสช. ไม่รู้จริง ๆ เหมะว่าใครเป็นคนทำงานหรือทำไปเพื่อเอาใจใครบางคนหรือบางกลุ่มเท่านั้น (นาย ต. นามสมมุติ. สัมภาษณ์. 2560)

ประเด็นที่ 7 การกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นไม่ควรเกินสองวาระติดต่อกัน ($\bar{X} = 3.77$)

ประเด็นที่ 8 ขนาดท้องถิ่นใหญ่ขึ้นทำให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณะดีขึ้น ($\bar{X} = 3.66$)

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาความคิดเห็นประเด็นเกี่ยวกับขนาดท้องถิ่นใหญ่ขึ้นทำให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณะดีขึ้น ผลการศึกษาที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์ ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเชื่อว่า หากขนาดท้องถิ่นใหญ่ขึ้นก็จะมีงบประมาณมากขึ้น มีเครื่องมือเครื่องมือไว้บริการประชาชนมากขึ้นมากขึ้นและจะมีคนทำงานมากขึ้น เพราะบางเรื่อง อบต. ไม่มีอำนาจหรือหน้าที่ที่จะทำได้ทำให้ประชาชนไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่องาน แต่ถ้าหากเป็นท้องถิ่นขนาดใหญ่ประชาชนจะได้รับและเข้าถึงการจัดบริการสาธารณะที่มีความหลากหลายตามบทบาทและภารกิจที่ปรับเปลี่ยนไปเนื่องจากโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีขนาดใหญ่ขึ้น โดยมีหน่วยงานภายในรองรับภารกิจที่จำเป็น รวมถึงหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีมากขึ้นสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นมาตรฐานเดียวกัน อีกทั้งยังมีความสะดวกและรวดเร็วกว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ทำให้ความเจริญกระจายตัวออกไปยังพื้นที่ชนบทเพิ่มมากขึ้น ในด้าน โครงสร้างพื้นฐานในการจัดทำระบบสาธารณูปโภค เป็นการส่งเสริมการลงทุนในท้องถิ่น ทำให้ประชาชนมีงานทำ มีรายได้โดยไม่ต้องเข้ามาทำงานเฉพาะในเขตเมือง ดังนั้น หากขนาดท้องถิ่นใหญ่ขึ้นประชาชนในชุมชนก็เชื่อว่าจะสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในชุมชนได้มากขึ้นตามลำดับ กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“ขนาดท้องถิ่นที่ใหญ่ก็มีงบประมาณที่เพียงพอต่อการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของคนในชุมชน” (นาย ต. นามสมมุติ. สัมภาษณ์. 2560)

ผลการศึกษาในประเด็นที่ประชากรกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นที่อยู่ในระดับค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 5 ประเด็น โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การประกาศ ม.44 การจัดเลือกตั้งของ คสช. เป็นการแทรกแซงบทบาทขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.34$)

ในการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยที่ผู้วิจัยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักมีข้อค้นพบว่า หาก คสช. มีคำสั่งให้ผู้บริหารท้องถิ่นรักษาการในตำแหน่งนั้น เป็นสิ่งที่เหมาะสมที่สุดแล้วเพราะถ้าจะให้เอาใครมาทำหน้าที่แทนก็คงจะไม่เหมาะสมเท่า เพราะผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งของคนในท้องถิ่นย่อมมีความรู้ความเข้าใจในบริบทของท้องถิ่นที่ตนเองอยู่อาศัยมาตั้งแต่บรรพบุรุษไม่ว่าจะเป็นคนในชุมชน พื้นที่ทำกิน วัฒนธรรมประเพณี เป็นต้น และประการสำคัญที่สุดคือ การทำให้บ้านเมืองอยู่ในภาวะปกติสุขหยุดความตึงเครียดของกลุ่มการเมืองต่าง ๆ ซึ่งจะปฏิเสธไม่ได้เลยว่าหากมีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นยิ่งแต่จะสร้างความตึงเครียดและความขัดแย้งในชุมชนเพราะนักการเมืองท้องถิ่นก็แบ่งพรรคแบ่งพวก ฉะนั้นจึงปฏิเสธไม่ได้เลยว่านักการเมืองท้องถิ่นก็เป็นส่วนหนึ่งของความขัดแย้ง ดังนั้น การที่ให้ผู้ผู้นำท้องถิ่นชุดเดิมอยู่ต่อในหน้าที่ก็ถือว่าสมเหตุสมผล ไม่น่าจะเป็นการแทรกแซงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะปัญหาของคนในท้องถิ่นก็ต้องให้ผู้ผู้นำท้องถิ่นเข้ามาจัดการดูแล มากกว่าที่จะให้รัฐแต่งตั้งคนนอกพื้นที่เข้ามาดูแล กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“ปัญหาของคนในท้องถิ่นไม่มีใครรู้ดีกว่าคนในท้องถิ่น รัฐควรมอบอำนาจให้คนในท้องถิ่นจัดการ” (นาย ต. นามสมมุติ. สัมภาษณ์. 2560)

ประเด็นที่ 2 การเพิ่มเงินค่าตอบแทนผู้ใหญ่บ้าน กำนัน เพื่อประโยชน์ทางการเมือง ทำให้ลดบทบาทขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.18$)

จากการสัมภาษณ์ในเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยมีข้อค้นพบว่า ต่อให้ คสช. ไม่เข้ามาคุมอำนาจการเพิ่มค่าตอบแทนผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ยังต้องเกิดขึ้นอยู่ดีตามยุคสมัยและกาลเวลาและที่สำคัญคือเศรษฐกิจของประเทศเป็นหลัก คงไม่มีรัฐบาลบาลชุดไหนไม่เพิ่มค่าตอบแทนให้ผู้ใหญ่ กำนัน หากค่าครองชีพของประเทศสูงขึ้น การเพิ่มค่าตอบแทนก็เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้คนทำงานที่อาสาเข้ามาทำหน้าที่เป็นปากเป็นเสียงแทนคนในชุมชนในการประสานกับหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น ตราบดีที่ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน เป็นตัวแทนของประชาชนในชุมชนการเพิ่มค่าตอบแทนให้ถือว่าเหมาะสมและเป็นธรรมที่สุดแล้ว เพราะตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ก็ถือว่าเป็นเจ้าหน้าที่รัฐเหมือนกัน แน่่อนว่าภาพของ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อาจจะติดเรื่องของผู้มีอิทธิพลในสังคมไทย แต่ถ้าหากเมื่อเราพิจารณาถึงเรื่องการเป็นตัวจักรหนึ่งของงานด้านบริการประชาชนแล้ว ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ก็ถือเป็นหนึ่งในบุคลากรภาครัฐที่เข้ามาช่วยเติมเต็มช่องว่าง ดังนั้น ความมั่นคงและรายได้ในการทำงานก็เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการทำงาน ที่จะทำให้กำนันผู้ใหญ่บ้าน รวมถึงผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน มีขวัญและกำลังใจสามารถปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขาได้อย่างเต็มกำลังและเต็มความสามารถ มากกว่าการมุ่งสู่การเป็น ผู้มีอิทธิพล เพื่อหารายได้จากตำแหน่งที่มีอยู่ กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“ถ้าหน่วยงานอื่นของรัฐมีการเพิ่มค่าตอบแทน แล้วไม่ให้ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน เพิ่มค่าตอบแทน ความเสมอภาคและเป็นธรรมอยู่ที่ไหน” (นางสาว ก. นามสมมุติ. สัมภาษณ์. 2560)

ประเด็นที่ 3 หนึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถมีมากกว่าหนึ่งตำบลก็ได้ ($\bar{X} = 3.13$)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักมีข้อค้นพบว่า หากหนึ่ง อบต. มีมากกว่าหนึ่งตำบลเห็นว่า ไม่น่าจะเกิดผลดีต่อการทำงานบริการสาธารณะของผู้นำชุมชน เพราะจะทำให้การดูแลไม่ครอบคลุมทั่วถึงและจะทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายของคนในพื้นที่ คนนั้นเป็นพวกของคนนี้คนนี้เป็นพวกของคนนั้น จะทำให้ยากต่อการทำงานของผู้นำชุมชน หากผู้นำชุมชนมาจากต่างพื้นที่และอาจไม่ได้รับการยอมรับจากคนนอกพื้นที่เท่าที่ควร และที่สำคัญที่สุด คือ การมีพื้นที่และประชากรที่จะต้องดูแลจำเป็นจะต้องมีความชัดเจนว่าหนึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดูแลรับผิดชอบประชากรกี่คน หรือพื้นที่ในการดูแลควรเป็นเท่าใด ดังนั้น หนึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรจะครอบคลุมหนึ่งตำบลน่าจะเป็นดีที่สุด เพียงแต่รัฐจะต้องกำหนดบทบาท และแบ่งหน้าที่ของรัฐบาลและท้องถิ่นให้ชัดเจน ซึ่งการกำหนด บทบาท และแบ่งหน้าที่อย่างชัดเจนจะเป็นแนวทางสำหรับการบริหารจัดการด้านการให้บริการสาธารณะ ฉะนั้นแล้ว ไม่เป็นการดีแน่หากหนึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดูแลประชาชนมากกว่าหนึ่งตำบล เนื่องจากแต่ละชุมชนไม่ได้มีขนาดเท่ากันมีทั้งใหญ่และเล็กและที่สำคัญจำนวนคนที่อาศัยอยู่ในชุมชนจะเป็นตัวแปรที่สำคัญในการได้รับการบริการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“แค่คนในพื้นที่ของตัวเองก็ดูแลให้ดีกว่า ก่อนที่จะไปดูแลที่อื่น” (นาย ต. นามสมมุติ. สัมภาษณ์. 2560)

ประเด็นที่ 4 การควมรวมท้องถิ่นทำให้รัฐประหยังบประมาณ ($\bar{X} = 3.12$)

ในการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยที่ผู้วิจัยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักในประเด็น การควมรวมท้องถิ่นทำให้รัฐประหยังบประมาณมีข้อค้นพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่น่าจะเป็นความจริง เพราะข้าราชการประจำยังคงต้องทำงานอยู่เพียงแต่อาจจะย้ายสถานที่ทำงานแต่จำนวนก็ยังคงเท่าเดิมไม่ได้ลดน้อยถอยลง แต่ในส่วนของฝ่ายการเมืองก็คงจะลดลงบ้างแต่ก็คงไม่เยอะ แต่ที่ประชาชนส่วนใหญ่ไม่เชื่อว่าจะประหยังบประมาณได้เพราะรัฐจะต้องเพิ่มงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการควมรวมกัน เพราะการควมรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการรวมหน่วยงานของรัฐเข้าด้วยกันเพื่อให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นเอง และที่สำคัญเพื่อให้มีการจัดการให้ยุบรวมหรือควมรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ให้มีจำนวนที่น้อยลงเพื่อหวังจะให้มีประสิทธิภาพในการจัดการบริการสาธารณะแก่ประชาชน ฉะนั้น การควมรวมท้องถิ่นจะไม่ได้ทำให้รัฐประหยังบประมาณ แต่เป็นการลดขนาดหรือจำนวนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“ลดขนาดขององค์กรไม่ได้หมายความว่าช่วยรัฐประหยัดงบประมาณ” (นาย ต. นามสมมุติ. สัมภาษณ์. 2560)

ประเด็นที่ 5 การยุบควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 3.00$)

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในระดับไม่เห็นด้วยในประเด็น การยุบควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งที่สูงขึ้น ผลการศึกษาที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์ในฐานะผู้วิจัยรับราชการในพื้นที่มีข้อค้นพบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เชื่อว่าผู้ที่อาสาเข้ามาทำงานไม่ได้หวังชื่อ เสียง เงินทอง หรือยศถาบรรดาศักดิ์ แต่เข้ามาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นที่ตนเองอยู่และคอยช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหาให้คนในชุมชน ดังนั้นการที่จะยุบหรือควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงไม่น่าจะใช้ตัวแปรหลักของความขัดแย้งหากแต่เป็นการตั้งข้อสังเกตเท่านั้น แต่ถึงอย่างไรก็ตามหากพิจารณาตามข้อเท็จจริงปัญหาที่อาจก่อความขัดแย้งให้กับประชาชนหรือชุมชนกลับเป็นกฎระเบียบที่รัฐออกมาบังคับใช้ที่ขัดกับวิถีชาวบ้านอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นการที่จะยุบหรือควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่น่าจะเป็นเงื่อนไขของความขัดแย้ง เพราะคนในท้องถิ่นที่อยู่อาศัยส่วนมากเป็นพี่น้องกันเคยช่วยเหลือเกื้อกูลกันมา เพราะในปัจจุบันประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้มีการศึกษา ไม่มีใครมาหरोกได้ง่าย ๆ เหมือนก่อน กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“อย่างมองคนที่อยู่ห่างไกลความเจริญเหมือนเป็นคน โง่ เพราะทุกวันนี้การสื่อสารมันไร้ขีดจำกัด” (นาย ร. นามสมมุติ. สัมภาษณ์. 2560)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชน ในอำเภอเกาะกูด จังหวัดตราด (n = 289)

ประเด็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับข้อเสนอแนะ	ลำดับ ที่
1. ควรเพิ่มบทลงโทษในการทุจริตของบุคลากรใน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	4.36	0.94	ค่อนข้างเห็นด้วย	1
2. ควรส่งเสริมประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม นอกเหนือจากการเลือกตั้งโดยทั่วไป	4.20	0.93	ค่อนข้างเห็นด้วย	2
3. ควรให้สภาองค์กรชุมชนมีบทบาทในการจัดทำ ประชาคมหมู่บ้านอย่างเป็นทางการ ผ่านสภา องค์กรชุมชน	4.20	0.91	ค่อนข้างเห็นด้วย	2
4. ควรเพิ่มบทบาทการตรวจสอบการทำงานของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยอาศัยการ ขับเคลื่อนผ่านสภาองค์กรชุมชน	4.18	0.99	ค่อนข้างเห็นด้วย	4
5. ควรมีสภาพลงมือทำงานควบคู่ไปกับองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	4.12	1.01	ค่อนข้างเห็นด้วย	4
6. ควรเพิ่มอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นเกี่ยวกับบทบาทด้านชายแดนและการ ต่างประเทศ เพื่อรับอาเซียนและโลกาภิวัตน์	3.84	1.20	ค่อนข้างเห็นด้วย	6
7. ควรมีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด โดยประชาชน	3.83	1.17	ค่อนข้างเห็นด้วย	6
8. การตรวจสอบงบประมาณขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ควรเป็นหน้าที่ของสำนักงานตรวจ เงินแผ่นดินเหมือนเดิม	3.73	1.49	ค่อนข้างเห็นด้วย	8
9. ควรโอนถ่ายภารกิจด้านงานบริการสาธารณะ ของราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมาให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการทั้งหมด	3.35	1.26	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	8
10. ควรแยกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกจาก กระทรวงมหาดไทย และไปอยู่ที่สำนัก นายกรัฐมนตรี	2.71	1.44	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	10
รวม	3.82	1.13	ค่อนข้างเห็นด้วย	

จากตาราง 8 พบว่าข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในอำเภอเกาะกูด จังหวัดตราด โดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย ($\bar{X}=3.82$) และเมื่อพิจารณาในรายประเด็น เราสามารถแบ่งระดับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในอำเภอเกาะกูดออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ระดับค่อนข้างเห็นด้วย จำนวน 8 ประเด็นและระดับค่อนข้างไม่เห็นด้วยจำนวน 2 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ค่อนข้างเห็นด้วยจำนวน 8 ประเด็น สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่

1. ควรเพิ่มบทลงโทษในการทุจริตของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X}=4.36$)
2. ควรส่งเสริมประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมนอกเหนือจากการเลือกตั้งโดยทั่วไป ($\bar{X}=4.20$)
3. ควรให้สภาองค์กรชุมชนมีบทบาทในการจัดทำประชาคมหมู่บ้านอย่างเป็นทางการ ($\bar{X}=4.20$)
4. ควรเพิ่มบทบาทการตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยอาศัยการขับเคลื่อนผ่านสภาองค์กรชุมชน ($\bar{X}=4.18$)
5. ควรมีสภาพแวดล้อมทำงานควบคู่ไปกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X}=4.12$)
6. ควรเพิ่มอำนาจหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับบทบาทด้านชายแดนและการต่างประเทศเพื่อรองรับอาเซียนและโลกาภิวัตน์ ($\bar{X}=3.84$)
7. ควรมีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด โดยประชาชน ($\bar{X}=3.83$)
8. การตรวจสอบงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรเป็นหน้าที่ของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเหมือนเดิม ($\bar{X}=3.73$)

เมื่อหันไปพิจารณาประเด็นที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย จำนวน 2 ประเด็น สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่

1. ควรโอนถ่ายภารกิจด้านงานบริการสาธารณะของราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมาให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการทั้งหมด ($\bar{X}=3.35$)
2. ควรแยกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นออกจากกระทรวงมหาดไทย และไปอยู่ที่สำนักนายกรัฐมนตรี ($\bar{X}=2.71$)

ผลการศึกษาในประเด็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 8 ประเด็น โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

- ประเด็นที่ 1 ควรเพิ่มบทลงโทษในการทุจริตของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X}=4.36$)

ในการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยที่ผู้วิจัยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักในประเด็น ควรเพิ่มบทลงโทษในการทุจริตของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีข้อค้นพบว่าการที่ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยในการเพิ่มโทษการทุจริตของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็เนื่องจากถ้าเป็นเจ้าหน้าที่รัฐมาทำผิดเสียเองโดยที่ทั้งรัฐกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มากกว่าชาวบ้านทั่วไป ก็ไม่มีเหตุผลอันใดที่จะไม่เห็นด้วย เพราะหากเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยอาศัยความรู้ความสามารถที่มีมาแสวงหาผลประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่ และกระทำการให้ประชาชนเดือดร้อนไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการมีผลประโยชน์ทับซ้อนของเจ้าหน้าที่รัฐเอง ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นซึ่งนำไปสู่การพัฒนาทั่วทั้งประเทศ และเจ้าหน้าที่รัฐมีความใกล้ชิดประชาชน ดังนั้น หากเจ้าหน้าที่รัฐมีการกระทำผิดก็สมควรที่จะลงโทษหนักกว่าชาวบ้าน เพราะถ้าเจ้าหน้าที่รัฐทำผิดแล้วได้รับโทษเท่ากับประชาชนทั่วไปก็ถือว่าไม่ยุติธรรม ฉะนั้น หากเจ้าหน้าที่รัฐกระทำผิดก็ควรมิบทลงโทษที่หนักกว่าประชาชนทั่วไป เพื่อจะได้ไม่ทำให้ใครเขาเป็นแบบอย่าง กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“ถ้าเป็นเจ้าหน้าที่รัฐแล้วมาทำผิดเสียเอง ก็ไม่ต้องไปร้องขอความเป็นธรรมจากใครแล้ว”

(นางสาว ก.นามสมมุติ. สัมภาษณ์. 2560)

ประเด็นที่ 2 ควรส่งเสริมประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมนอกเหนือจากการเลือกตั้ง โดยทั่วไป ($\bar{X} = 4.20$)

ในการศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการส่งเสริมประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมนอกเหนือจากการเลือกตั้งโดยทั่วไปโดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักมีข้อค้นพบว่า ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมคือการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเมืองและการบริหาร มีการกระจายอำนาจในการตัดสินใจและการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ในระหว่างประชาชนให้เท่าเทียมกัน อำนาจในการตัดสินใจและการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ นั้น จะส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน มีการเพิ่มการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนมีความยืดหยุ่นได้ กล่าวคือมีโครงสร้างการทำงานที่สามารถตรวจสอบได้ มีความโปร่งใสและคำนึงถึงความต้องการทรัพยากรของผู้มีส่วนร่วมและการมีส่วนร่วมของประชาชนมีทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ เพราะในยุคโลกาภิวัตน์หรือยุคสื่อสารไร้พรมแดนในปัจจุบันนั้น การส่งเสริมประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมนั้นน่าจะเป็นเรื่องง่าย ๆ เพราะไม่ว่าจะมองไปทางใดก็เห็นประชาชนทุกเพศทุกวัยใช้โทรศัพท์มือถือกันทั้งนั้น ในส่วนของทีวีบ้านเราทุกวันนี้ก็มีมากกว่าแต่ก่อนเยอะจนดูแทบจะไม่ครบทุกช่อง นี่ยังไม่รวมถึงสื่อโซเชียลต่าง ๆ ดังนั้น การส่งเสริมประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมเพื่อให้ประชาชนได้รับทราบก็ถือว่าเป็นเรื่องที่ดีมาก ๆ เพื่อจะได้ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของประชาธิปไตยอย่างแท้จริง เพราะสังคมของเราทุกวันนี้เข้าใจแค่ว่าการเลือกตั้งก็คือการส่งเสริมประชาธิปไตยแล้ว แต่การเลือกตั้งอย่างไรถึงจะได้คนดี คนเก่ง มีคุณธรรม จริยธรรม ไม่เคยมีใครออกมาเสนอแนะอย่างจริงจัง กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“เงินไม่มากาไม่เป็น” (นางสาว ก.นามสมมุติ. สัมภาษณ์. 2560)

ประเด็นที่ 3 ควรเพิ่มบทบาทการตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยอาศัยการขับเคลื่อนผ่านสภาองค์กรชุมชน ($\bar{X} = 4.18$)

ในการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยที่ผู้วิจัยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักในประเด็น ควรเพิ่มบทบาทการตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยอาศัยการขับเคลื่อนผ่านสภาองค์กรชุมชน มีข้อค้นพบว่า จริงๆการเพิ่มการตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยสภาองค์กรชุมชนน่าจะมีผลดีมากกว่าผลเสีย เป็นการเพิ่มบทบาทของหน่วยงานภาคประชาชนที่ที่มีความใกล้ชิดกันให้เข้ามาช่วยดูแลตรวจสอบให้มีความโปร่งใสในการทำงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในท้องถิ่น เพราะองค์กรชุมชนจะได้ช่วยตรวจสอบกลั่นกรองหรือให้ความเห็นแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการร่วมกันพัฒนาท้องถิ่น แต่ต้องกำหนดขอบเขตของสภาชุมชนให้ชัดเจนทำได้มากน้อยแค่ไหนและควรให้อิสระในการทำงานไม่ขึ้นตรงกับหน่วยงานใด อีกทั้งสภาองค์กรชุมชนก็มาจากคนในท้องถิ่นจึงน่าจะเข้ามาพัฒนาท้องถิ่นมากกว่ามาหาผลประโยชน์ ดังนั้น การเพิ่มการตรวจสอบการทำงานให้แก่ สภาองค์กรชุมชน ก็ถือว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้องและเหมาะสมแล้ว กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“ไม่ว่าใครจะมีหน้าที่ทำอะไรแต่ขอให้นึกถึงประโยชน์ของคนในท้องถิ่นเป็นที่ตั้ง อย่าใช้อคติในการทำงาน” (นาย ร.นามสมมุติ. สัมภาษณ์. 2560)

ประเด็นที่ 4 ควรมีสภาพเมืองทำงานควบคู่ไปกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.12$)

การศึกษาเชิงคุณภาพ ในประเด็นควรมีสภาพเมืองทำงานควบคู่ไปกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ประชากรกลุ่มตัวอย่างมีข้อค้นพบว่า การมีสภาพเมืองเพื่อทำงานควบคู่ไปกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เป็นเรื่องที่ดีแน่นอนอยู่แล้วแต่ต้องกำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาพเมืองให้ชัดเจนมีอำนาจมากน้อยแค่ไหน เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและต้องรอบคอบ เพราะยังเป็นเรื่องแปลกใหม่สำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สภาพเมืองที่จะได้รับการจัดตั้งขึ้นมา คนกลุ่มใดที่จะสามารถเข้ามาเป็นสภาพเมืองได้ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง กระบวนการคัดสรรหรือเลือกสรร อำนาจหน้าที่และภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ต้องมีระเบียบและหลักเกณฑ์ให้ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อความเชื่อถือและมั่นใจของประชาชนในพื้นที่ กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“จะอย่างไรถึงจะป้องกันไม่ให้ เป็นสภาพผิวเมียหรือสภาพญาติพี่น้องได้ เพราะทุกวันนี้ไม่ว่าจะสภาพอะไรล้วนแต่มีญาติพี่น้องเต็มไปหมด แล้วมันจะตรวจสอบกันยังไง ” (นาย ร.นามสมมุติ. สัมภาษณ์. 2560)

ประเด็นที่ 5 ควรให้สภาองค์กรชุมชนมีบทบาทในการจัดทำประชาคมหมู่บ้านอย่างเป็นทางการ ($\bar{X} = 3.93$)

ในการศึกษาประเด็นควรให้สภาองค์กรชุมชนมีบทบาทในการจัดทำประชาคมหมู่บ้านอย่างเป็นทางการมีข้อค้นพบว่า การจัดทำประชาคมหมู่บ้านเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ประชาชนเห็นด้วย เพราะการประชาคมเป็นกระบวนการที่มีความหลากหลายทางความคิดเห็นของประชาชนหรือคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้ส่วนเสียมีความรู้สึกรู้สีกหรือมีความคิดเห็นอย่างไร แล้วจะได้มีมติหรือข้อตกลงร่วมกัน ในยุคโลกาภิวัตน์ ปัญหาต่าง ๆ มีความสลับซับซ้อน และเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ยิ่งขึ้น การแก้ปัญหาจำเป็นต้องมีความรอบคอบ โดยคำนึงผลกระทบอย่างรอบด้าน ต้องมีความรอบรู้ และต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากทุกฝ่าย ประชาคมจึงเป็นกลไกสำคัญต่อการพัฒนาในสภาวะการณดังกล่าว การพัฒนาที่ดีต้องก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและบูรณาการทั้งเศรษฐกิจ จิตใจ สังคม วัฒนธรรมสิ่งแวดล้อม ซึ่งประชาคมจะเป็นกลไกที่สำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาให้เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการของท้องถิ่น เริ่มตั้งแต่การวางแผนไปจนถึงการติดตามประเมินผล การพัฒนาในแนวทางดังกล่าวจึงไม่สามารถดำเนินการได้สำเร็จโดย อบต. ตามลำพัง นอกจากนี้การเมืองในระบบตัวแทนจากการเลือกตั้ง ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ยังมีปัญหาความไม่โปร่งใส มีการซื้อสิทธิขายเสียง เกิดการฉ้อราษฎร์บังหลวง สังคมจำเป็นต้องรวมตัวกันร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ รวมทั้งร่วมสร้างกลไกทางการเมืองและสังคมเพื่อให้เกิดพลังการปฏิรูปสังคมในทุก ๆ ด้าน ดังนั้น การการจัดประชาคมหมู่บ้านจึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมากในการสะท้อนปัญหาต่างๆของคนในชุมชนเพื่อจะได้นำปัญหาที่ได้มาในประเด็นต่างๆมาแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้นทันยุคทันสมัย กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“ปัญหาของท้องถิ่นต้องให้คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา เพราะไม่มีใครรู้ปัญหาของท้องถิ่นดีเท่ากับคนในท้องถิ่น” (นาย ต.นามสมมุติ. สัมภาษณ์. 2560)

ประเด็นที่ 6 ควรเพิ่มอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับบทบาทด้านชายแดนและการต่างประเทศเพื่อรองรับอาเซียนและโลกาภิวัตน์ ($\bar{X} = 3.84$)

ในการศึกษาเชิงคุณภาพประเด็นเกี่ยวกับการเพิ่มอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับบทบาทด้านชายแดนและการต่างประเทศเพื่อรองรับอาเซียนและโลกาภิวัตน์แน่นอนประเทศไทยของเรามีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านทั้ง มาเลเซีย พม่า ลาวและกัมพูชาแต่บทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับชายแดนและการต่างประเทศยังมีน้อยมากรัฐบาลควรมอบอำนาจหน้าที่หรือภารกิจและงบประมาณ มาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการบ้าง เช่น การขออนุญาตผ่านแดน การขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว หรือการขออนุญาตอยู่ในพื้นที่ของแรงงานต่างด้าว เป็นต้น หากรัฐบาลมอบอำนาจหน้าที่หรือภารกิจในด้านชายแดนและการต่างประเทศให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ ก็น่าจะมีผลดีมากกว่าผลเสีย เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็สามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมต่างๆ กับบุคคลที่ไม่ใช่คนไทยมาเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเอาไว้พัฒนาท้องถิ่นต่อไป ดังนั้น รัฐต้องมีความจริงใจในการกระจายอำนาจก็ควรริเริ่มที่จะทำ กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“ภารกิจที่เป็นรายได้ไม่ทำให้ทำให้ทำแต่ภารกิจที่ไม่ค่อยมีรายได้ แล้วจะมีงบประมาณที่เพียงพอไปพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างไร” (นาย ต.นามสมมุติ. สัมภาษณ์. 2560)

ประเด็นที่ 7 ควรมีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด โดยประชาชน ($\bar{X} = 3.83$)

ในการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยที่ผู้วิจัยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีความเห็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในประเด็น ควรมีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดโดยประชาชน มีข้อค้นพบว่า ประชาชนเห็นด้วยว่าอยากมีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดก็เพราะว่าหลายๆตำแหน่งล้วนมาจากการเลือกตั้ง เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาจังหวัด ส.ส. ส.ว. เป็นต้น ล้วนมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ดังนั้น ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด ก็น่าจะมาจากการเลือกตั้งของประชาชนได้เช่นเดียวกันก็ไม่น่าจะมีเรื่องแปลกอะไร เพียงแต่ผู้ที่มีอำนาจพร้อมที่จะยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นได้หรือเปล่า หากมีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดจริง ๆ ฉะนั้น ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดใครสมควรที่จะเป็นผู้กำหนดระหว่างรัฐบาลกับประชาชนในท้องถิ่น กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“ทำไมตำแหน่งต่าง ๆ ถึงให้ประชาชนเป็นคนกำหนด แล้วทำไมตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดที่เป็นตำแหน่งที่เกี่ยวข้องและใกล้ชิดกับคนในพื้นที่ถึงไม่ให้คนในพื้นที่เป็นคนกำหนดเพราะอะไร (นาย ร.นามสมมุติ. สัมภาษณ์. 2560)

ประเด็นที่ 8 การตรวจสอบงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรเป็นหน้าที่ของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเหมือนเดิม ($\bar{X} = 3.73$)

การตรวจสอบงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็คงไม่มีหน่วยงานใดที่มีประสบการณ์ในการตรวจสอบการใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากเท่ากับสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินอีกแล้ว การที่ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความคิดเห็นด้วยที่ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินทำหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะเชื่อว่าสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินมีความเป็นมืออาชีพ และเป็นองค์กรอิสระที่ได้รับการยอมรับจากประชาชน อีกทั้งหน่วยงานดังกล่าวมีความเป็นกลางไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนั้นสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินยังเป็นองค์กรที่ตรวจสอบการใช้งบประมาณของหน่วยงานอื่น ๆ ทั่วประเทศ ฉะนั้น สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจึงเหมาะสมที่จะทำหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สุดแล้วด้วยประการทั้งปวง กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“งานอะไรก็ช่างถ้าได้คนที่มีความรู้และมีประสบการณ์ตรงมาทำมันย่อมดีอยู่แล้ว เช่นเดียวกันกับสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินก็เป็นองค์กรที่มีความรู้ประสบการณ์ในการตรวจสอบการใช้งบประมาณคงไม่มีหน่วยงานใดที่มีความเหมาะสมเท่านี้อีกแล้ว” (นางสาว ก.นามสมมุติ. สัมภาษณ์. 2560)

ผลการศึกษาในประเด็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความเห็นค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 2 ประเด็น โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ควรโอนถ่ายภารกิจด้านงานบริการสาธารณะของราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการทั้งหมด ($\bar{X} = 3.35$)

ในการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยที่ผู้วิจัยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีความเห็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในประเด็น การโอนถ่ายภารกิจด้านงานบริการสาธารณะของราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการทั้งหมดมีข้อค้นพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่บอกว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่น่าจะมีความพร้อมหรือไม่น่าจะมีศักยภาพที่จะดำเนินการได้ทั้งหมด เพราะติดปัญหาหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นคน เครื่องมือและที่สำคัญที่สุดก็คืองบประมาณที่จะมาดำเนินการ เป็นต้น ขนาดขององค์กรก็เป็นสิ่งที่ประชาชนมองว่าไม่น่าจะแบกรับภารกิจที่มีความยุ่งยากและซับซ้อนได้ เนื่องจากปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรขนาดเล็กมีข้าราชการประจำทำงานอยู่เป็นจำนวนน้อย หากราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมีการถ่ายโอนมาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจริงคงไม่สามารถดำเนินการได้เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขีดความสามารถจำกัดในการดำเนินการ กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“จะทำอะไรก็ต้องให้รู้จักตัวเองว่ามีความสามารถมากน้อยแค่ไหนทำอะไรได้บ้างไม่ได้บ้างไม่ควรชี้ข้างไล่จับตักแตน เพราะทุกคนทุกองค์กรมีขีดความสามารถของตนเอง” (นาย ร. นามสมมุติ. สัมภาษณ์. 2560)

ประเด็นที่ 2 ควรแยกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกจากกระทรวงมหาดไทย และไปอยู่ที่สำนักงานกฤษฎีกา ($\bar{X} = 2.71$)

การที่จะแยกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อไปสังกัดสำนักงานกฤษฎีกา ต้องถามก่อนว่า สังกัดกระทรวงมหาดไทยไม่ใช่ว่าอะไรสำนักงานกฤษฎีกาดีกว่ากระทรวงมหาดไทยตรงไหนอย่างไรและจะมั่นใจได้อย่างไรว่าหากไปสังกัดสำนักงานกฤษฎีกาแล้วรูปแบบการบริหารจะไม่เป็นเหมือนเดิม มันเป็นคำถามที่ยังค้างคาใจ และที่สำคัญมีเหตุผลใดที่จะออกจากกระทรวงมหาดไทยไปสังกัดสำนักนายก ปัญหาเกิดจากอะไร โครงสร้างการบริหารหรือผู้ปฏิบัติงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหนึ่งที่รับนโยบายจากรัฐบาลไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นที่จะสังกัดกระทรวง ทบวง กรม ไฉนมันเป็นแค่องค์ประกอบหนึ่ง แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ การที่รัฐมอบอำนาจหน้าที่ภารกิจและสนับสนุนบุคลากรและงบประมาณ เพื่อเพิ่มศักยภาพที่เหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิด

ประโยชน์สูงสุดคือสิ่งจำเป็นที่สุด ดังนั้น การที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกมาสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีไม่น่าจะเป็นผลดีเท่าที่ควร เพราะกระทรวงมหาดไทยเปรียบเสมือนพี่เลี้ยงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่แรกเริ่มที่มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉะนั้นแล้วกระทรวงมหาดไทยจึงเป็นหน่วยงานหลักที่รู้ดีถึงลักษณะและมีความเข้าใจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่าหน่วยงานอื่นที่สุดแล้ว กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“มันไม่สำคัญหรือว่าจะสังกัดหน่วยงานใด แต่ที่สำคัญที่สุดคือต้องเข้าใจบทบาท ภารกิจหน้าที่ของหน่วยงานตัวเอง แล้วทำให้ได้ตามนั้นการสังกัดหน่วยงานใดมันเป็นเพียงหัวข้อเท่านั้นอย่าเป็นกบเลือกนายกันนักเลย” (นาย ต.นามสมมุติ. สัมภาษณ์. 2560)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี